

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio X. De Recusationibus & relationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

quamvis iterum suæ desertionis pœnitens eam prosequatur, ac si ab ea appellatum non fuisset, & consequenter transit in rem iudicatam, ita ut sententia à Judice ad quem lata, contra priorem sententiam à Judice à quo latam, nulla sit, velut lata à non legitimo Judice & contra rem iudicatam.

SECTIO X.

De Recusationibus & relationibus.

§. I.

Quid sit recusatio, & quomodo cum appellatione conveniat, vel ab illa differat?

Recusatio est Judicis & jurisdictionis R ipsius, proposita causâ suspicionis declinatio, eo quod Judex v. g. ex causa verosimili suspectus sit, ut scilicet majore sinceritate lites procedant. *can. Quod suspectus, causa 3. q. 3. c. Causam. 17. & c. Suspicionis. 39. de Officio deleg.* Convenit in aliquibus cum appellatione, in multis tamen etiam differt, Conveniunt inter se primò, quod sicuti per appellationem receditur ab audientia Judicis, ejusque Jurisdictio suspenditur, ita etiam fiat per recusationem; quâ pendente non potest actum aliquem judicialem Judex recusatus exercere. Secundo equiparantur, quoad modum proponendi, ut sicut sine justa & rationabili causâ expressâ non admittitur appellatio ab interlocutoria, ita nec recusatio Judicis. Tertiò in eo etiam conveniunt, quod sicuti regulares possunt

appellare à correctione superioris, si modus in ea excedatur, ita possit etiam superior recusari, si valde suspectus esset, & ob passionem excessurus putaretur in corrigendo, dummodo manifesta sit causa suspicionis. Differt autem appellatio à recusatione. Primò quod recusari possit Judex, etiam si non graver, cum tamen appellari non possit à Judice nisi graver. Secundo quod recusari aliquis non possit Judicem, in quem consensit, cum tamen ab hoc appellare possit. Tertiò quod à Vicario generali aut officiali non possit appellari ad Episcopum, possit tamen coram hoc Vicarius v. g. recusari. Quarto quod in eadem causa non liceat tertia appellatio, possit autem post secundam appellationem Judex recusari &c.

§. II.

Quando, & quomodo fieri possit, recusatio Judicis, & quis sit illius effectus?

PROponi debet recusatio Judicis intra 20. dies post libellum ante contestationem litis; quia recusatio hæc ad dilatorias exceptiones pertinet, ante litis contestationem proponendas, ne agendo aut respondendo coram illo videatur eum ut Judicem approbare. Sicuti autem 20. dies de utroque jure conceduntur parti ad deliberandum, utrum litigare velit, ita hi etiam subservient ad recusandum Judicem, nisi notorium sit eum carere jurisdictione; vel judicium subeat de excommunicatione v. g. actoris, cum protestatione, ut salva sibi maneat recusationis exceptio, vel post

Eff 2

licem

litem primùm contestatam suspectus Iudex fiat aut innotescat. &c.

Posito tamen quòd contra Iudicem recusans exceptionem recusationis opponat, & causam suspicionis allegaverit, quæ nec manifestè frivola nec notoria sit, cogi possunt partes litigantes, ut in arbitros (ultra unum diatam à Diocesi non distantes) compromittant, qui de causa suspicionis cognoscant; quæ si probata non fuerit (ut vulgè Ius Canonicum) intra terminum præfixum, poterit Iudex non obstante frivola recusatione, in causa procedere, sicuti enim ratio naturalis dicitur, quòd suspecti Iudices ad causam decidendam admitti non debeant, sed vel alij à se delegando, si ordinarij sint, committant, vel ad delegatorem aut superiorem remittant, ita nec debet illis partis recusatio obesse, si nulla sit recusandi causa, *c. Secundò requisitis 41. §. tertio postulat h. t. junctà Gloss. V. allegare & c. Cum speciale 61. eodem.* Effectus autem recusationis est, quòd suspendat Iudicis recusati jurisdictionem, ita ut pendente cognitione de justitia recusationis, in causa procedere non possit, non quidem quasi ipso jure, quæ post recusationem gesta sunt, nulla sint (nisi notoria sit recusationis causa, aut arbitri jam electi essent, qui de justitia recusationis cognoscant, quia ut sic res jam non est integra, & jam est jurisdictionis translata in arbitros) sed quòd interponi possit appellatio, si post recusationem judicare velit recusatus *c. super questionum 27. de offic. deleg.* quia ut sic gavare incipit.

§. III.

Quid sit relatio, quomodo & quando fieri debeat, & quis sit illius effectus?

Relatio est consultatio Iudicis de jure dubitantis in causa ad Principem missa; eò ipsò enim, quòd in casu nonnunquam nullum jus expressum videtur, vel certè dubium illud sit, & versas patiat interpretum opiniones, merito nonnunquam ad Principem videtur relatio, ut ab eo intelligatur, quòd in judicando fieri velit; & quamvis allata definitione videatur inferri potest relationem non esse, nisi causa tunc ad Principem remissa sit, ita ut hujusmodi sit, sententiam ferre, in usu tamen hodierno non esse, in negotijs privatorum strictam ad eò relationem, fatentur peritque.

Quod si tamen ad Principem referendam causam, vel articulum cause pro Iudex, debet relationem, vel copiam illius priùs partibus exhibere, ut habeat consultationi tali aut relationi adhibetur. *c. Intimasti 68. h. t. & partibus.* vera non sit in omnibus relatio, de qua occasio eam corrigendi vel appellandi videatur, non post sed ante sententiam definitivam exceptis causis criminibus in quibus priùs fertur sententia; ut de iure Princeps judicet, an eam corrigi oporteat, prout ex civilibus recitat probatur.

Effectus denique relationis est, quòd per eam suspendatur jurisdictionis Iudicis

inferioris, quæ statim quiescit & suspenditur, postquam causam referendam decrevit, ita ut eâ pendente nihil innovati aut attentati debeat, nec de causæ meritis inquiri, donec superior consultus aut ejus successor responsum dederit, & irrita futura sint, quæ post eam de-

cretam innovata seu attentata fuerint, si tamen partes in eam consenserint, & quarum etiam consensu causam reassumere potest, si nondum ea relata Principi fuerit, *argu. c. Bona 4. de postulac. Prælat.*

TITULVS XXIX.

DE CLERICIS PEREGRINANTIBUS.

Peregrinantium nomine in hoc titulo intelliguntur illi, qui Romam proficiscuntur ad limina Apostolorum visitanda; vel ex alia causa necessaria & probabili ad sedem Apostolicam, & quamvis Rubrica tantum de Clericis loquatur, fatentur tamen AA. etiam de Laicis taliter Romam proficiscentibus seu peregrinantibus intelligenda esse, quæ hic statuuntur. Statuitur autem *inc. unico h. 1.* ut qui proficiscuntur ad sedem Apostolicam, ipsi cum suis rebus sint sub ejusdem sedis protectione con-

stituti, & quod si quid durante itinere illis ablatum sit, restituendum illis sit, (quia contra peregrinantes ad sedem Apostolicam nihil est innovandum, & talis peregrinatio ad sedem Apostolicam habet vim appellationis) sive deinde ipso facto extra judicium illis auferantur aliqua, sive in judicio per sententiam Iudicis, cujus processus ipso jure nullus est, nisi accedens ad Papam citatione fuerit præventus, antequam iter institueret, *juxta c. penult. de foro com. penente.*

TITULVS XXX.

DE CONFIRMATIONE UTILI VEL INUTILI.

§. I.

Quid & quomplex sit confirmatio?

Confirmatio, prout hoc titulo de ea sermo est, communiter sic de-

finitur, quod Juris prius habitus seu quæsitus sit per Legitimum Superiorem facta corroboratio. Potest autem duplici modo fieri actus alicujus confirmatio. Primò tanquam necessaria per se ad complendum actum prius inchoatum,

Fff 3

&c